

LA VEU DEL VALLÈS

SETMANARI IL·LUSTRAT

LITERARI Y DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS Y MATERIALS DE LA COMARCA

CATALANS IL·LUSTRES

DON JOAQUÍM RUBIÓ Y ORS

DON JOAQUÍM RUBIÓ Y ORS

— — —

La Veu del Vallés, sempre atent á tot lo que sia una llegítima gloria pera Catalunya, honra avuy sas planas ab lo retrato del digníssim doctor don Joaquím Rubió y Ors, que fa poch ha celebrat las bodas d' or de son nombrament de Catedràtich.

Al rendir aqueix tribut d' admiració al sabi mestre, al patrici fervent y al ciutadá honrat, nos associém á l' alegría y satisfacció que sent tothom que veu en lo catedràtich de la Facultat de Filosofia y Lletres de nostra Universitat, á un dels principals restauradors de la moderna literatura catalana.

Nasqué á Barcelona al 31 de Juliol de 1818.

De 1831 á 1834, cursá 'ls tres anys de filosofia en lo Seminari conciliar. De 1834 á 1835, va comensar los estudis de teologia. Habentlos deixat en 1835, estudiá economia política en las classes establertas á Llotja de Barcelona, y l' any 1838 obtingué 'l grau de batxiller en lleys. En 1846 prengué 'ls titols de Llicenciat y de doctor en Filosofia y Lletres; al cap de l' any després de oposicions, ocupá la Cátedra de literatura general y espanyola en la Universitat de Valladolid, desempenyantla fins á 1858 que fou trasladat á Barcelona, essent designat en 1860 pera llegir lo discurs d' obertura de curs, á qual acte académich hi assistiren las personas reals, y en 1861 fou delegat pera exercir las visitas d' inspecció ó varis Instituts de segona ensenyansa á Catalunya y Balears.

En 1885 fou nombrat Vice Rector de la Universitat de Barcelona.

Com á escriptor ha sigut tal sa fama entre 'ls escriptors de tot lo mon, que son nom es pronunciat ab respecte y admiració per tothom.

En 1863 fou proclamat *Mestre en Gay Saber*.

En 1889 celebrá lo cinquanta aniversari

de la publicació de la primera poesia *Lo Gayter del Llobregat*, que publicuem en lo present número, y ab aquest objecte l' *Lliga de Catalunya* organísá una festa literaria en lo Palau de Ciencias de Barcelona, en son honor.

Se publicá allavors un tomo de sas composicions poéticas, en varias llenguas.

Tal es en vrens paraulas los rellevants mérits contrets devant de sos compatricis per lo doctor Rubió y Ors, á qui felicitem de tot cor, desitjantli llarga vida pera millor gloria seva y de la Patria Catalana, que s' honra en tenirlo com á un de sos més preclars fills.

Al Dr. D. Joaquim Rubió y Ors

en ses bodes d' or.

Avuy que deu esser sens dir mentida
Un jorn, lo mes ditxós de vostra vida
Vull ma lira polsar,
Pordoneu, oh trovaire ai qu' avuy gosa
Posáhi sa ma sens vida..... tremolosa
Per poguervos cantar.

Be prou deu recordar vostra memoria
Qu' avuy fá cinquant' anys que ple de gloria
Rebereu dels doctors,
La toga, lo birret y d' aquell dia
Vivíreu ab tots ells ab companyia....
;Per vos quins bells recorts!

Cinquant' anys qu' heu robat á l' existencia
Per ab gloria emplearlos ab la ciencia
Que nosaltres rebem,
Cinquant' anys... sembla res... y es mitxa vida,
Aixó 'ns obra en lo cor una ferida.....
La por de qu' hos perdém.

Si aixís fós... si la lira abandonada
Del xifré la deixés allí penjada
Per ja may mes tocá,
Sería per crehná l' inmensa altura
Y revestit de gloria y d' hermosura
Al cel aná á cantá.

—

Mes, ¿perque tením l' anima ferida?

Hauría cert finit la trista vida

Mes, no s' hauria mort,

Que la fossa, bressol n' es de la gloria

y 'ls catalans tindrán en sa memoria

Sempre son gran recort.

Y passará lo temps, los anys, los dias,

Tindrán fi los plaers, las alegrías

Que l' hom haurá gosat,

Tot passará fins la mes alta gloria

Mes, per mols segles guardará l' historia

Un gran nom "*Lo Gayter del Llobregat*."

Son deixeble y entussiaista admirador,

JOSEPH CIURANA MAJÓ.

DISCURS

del president dels Jochs Florals de 1890.

(Fragment)

Y tornant á la paraula *pàtria*: ¡ho! no cal dir si n' han begut de inspiracions los nostres poetas en eixa que figura en nostre sagell com la primera de las fonts de la poesia!

¡Oh! no cal ponderar sí,

Herals de llurs grandesas, los fulls de nostra historia.

Han fet trucá á tota hora

La veu dels avis en lo pit dels nets.

Com deya en sa oda capdal, *La veu de las ruínas*, lo nostre may prou plorat poeta Adalt Blanch.

No cal dir si n' havém desfilat per devant de la nostra fantasia de recorts de gestas homéricas, portadas á venturós acabament en honra de sa aymada pàtria, pels nombrosos estols de nostres héroes,—ja per estols podém contarlos,—y com sobrians y may retuts capdills d' ells, pels nostres comptes y reys, desde Jofre lo Pelós fins al últim dels monarcas del gloriós casal de Aragó! No cal recordar si n' havém vist de vegadas apareixer devant nostre en aqueix histórich saló las gegantinas figuras de Alfons Batellador, dels dos Pares, lo de las

Navas y lo dels Francesos, de Jaume lo Conqueridor, no ménos coratjosos que los héroes de la *Iliada*, no ménos arriocats y forts que 'ls paledíns dels *Nibelngens*, no ménos nobles y despreciadors de perills que 'ls caballers de la *Taula Rodona*! Avuy per avuy, després de sols cinquanta anys de renaixement,—ho podém dir ab orgull,—no 'ns fora difícil reunir un aplech de romansos y legendsas históricas no ménos nombrós, si bé,—¿per qué no confessarhe?—no de tanta válua, com lo que á forsa de segles ho lograt juntar la literatura de Castello.

Del pler inmens al que, tots, vells y joves, y fins las nostras encisadoras damas, sempre aculliren y tot sovint aplaudirem ab frenétich entussiasme y ab legítim orgull, com hereus que som de llurs glorias, aquells recorts dels nostres antichs héroes y de llurs maravellosas gestas, tant bellament narradas pels nostres més capdals poetas, no hi ha perque ferne esment. Ben viva n' está llur memoria en la fantasia de tots, com en tots los cors dura encara lo grat panteig ab que fóren escoltadas.

Més ¡ah! no os sembla que ab tant celebrar nostres héroes de armadura de ferro, havém tal vegada deixat un poch massa en lo oblit,—fora alguna que altra lloable excepció,—als nostres héroes de gramalla? ¿Nó os sembla que pera cantar ab lo entussiasme poétich, de que tant dignes ne son, los alts fets de armas dels nostres caballers y marins, ja en las fértils planuras sicilianas, ja devant dels murs de las morescas ciutats de Mallorca y Valencia; un jorn en la cordillera del Taurus ó en los histórichs camps de Natolia y de Grecia; avuy en las ayguas de Nicotera y de Constantinopla, tal vegada havém deixat massa que dormen en lo fondo del nostres arxius los recorts de altres gestas portadas á cap pels nostres antichs jurats y prohoms en lo camp clós, per dirho aixís, de las severas cambras del Diputat General, de la Casa de la Ciutat y de aqueix edifici, no per modestas ménos dignas de lloa y recordansa eternas que los esmentats fets de armas? "Sian lo nostre evangeli los nostres vells dietaris", os deya poch ha en aqueix mateix lloch un dels nostres més granats poetas.

(1) Jo no os diré ni tant ni tant poch, ja que pera mí no basta aquell sol evangeli; més si os aconsellaré,—y á vosaltres me dirigesch especialment poetes; á vosaltres especialment os ho recomano, historiadors de la nostra benvoluda pàtria,—que puig ha passat per aqueixa lo temps de sas homéricas batallas; puig que lo que avuy per avuy nos pertoca asi no despenjar dels vells murs la rovellada espasa ni la feixuga llansa dels nostres avis, y si retaura lo recort y fer que renaixen en tota sa primitiva ufanor lo arbre frondós de llurs virtuts públicas, y privadas: que evocan també, ab més freqüencia que ho haven fet fins ara, las venerables sombras de aquells nostres antichs consellers, diputats y cónsols, recordant un jorn y altre jorn, per escrit y de paraula al nostre poble,—tant necessitat avuy de alts exemples y de sanitosas ensenyansas en mitj d' eixas sempre creixens onadas de tota mena d' egoismes; en mitj de las enllotadas corrents en que viu y ab las quals s' envenena,—que aixís com eran modelos de cristianas virtuts en lo sí de llurs patriarcals familias, de feynera laboriositat dins de llurs modestos tallers, de escrupulosa é intacable honradesa en llurs pactes; en lo tracte familiar, humils ab dignitat ab llurs iguals, y ab llurs superiors respectuosos sense baixesa, en quant se vestían la toga de diputats á la gramalla de concellers, unint á aquellas modestas virtuts las que los imposavan los debers de llurs cárrechs, sabían sacrificar las dolsas ganbansas de la llar doméstica, llurs particular afectes, y si era precis fins llur vida, ab bé comunal, á la conservació de llurs furs, y á la defensa de la justícia y de lo independència y enaltiment de la pàtria; jamay en profit de interessos egoistas, ni de afectes personals, ni de ruíns banderías, ni d' eixa set de honors y distincions, en los que pateixen desaforadament d' ella indici de petitesa d' esperit y de escás veler propi, motiu molt sovint de transaccions poch honrosas entre los qui las cobejan y los qui las concedeixen. Y tot aixó cal recordarho, fins si és

(1) Don Angel Guimerá en son parlament dels Jochs Florals del any prop passat.

necessari, ab insistent perfidia, pera arrelar més y més en lo cor dels que ja las afalegan; per ferlas náixer en los dels qui no las han sentidas encara, las aspiracions á tornar á esser lo que forem; á continuar avuy. nuant de nou, per dirho aixís, lo casi remput fil d' er de la nostra historia civil, las casi mortas tradicions del avior

Per fortuna pera arribar á aqueixa restauració histórica tenia ja obert lo camí, sinó únich, un dels mes planérs que á ella conduheixen, so és, la restauració de la llengua. Y eixa restauració, després de cinquanta anys de treballar en ella ha arribat á tal punt, que ja no hi ha avuy qui se atrevesca á motejarla de dialecte; que se li dona ja, ab general aplaudiment honros setial en lo aristocrátich aréopago dels idiomas moderns, y fins,—¿qui ho hauria dit poch anys enderrera?—un dels crítichs madrilenys de més autoritat en materias literarias, y que no fa gayre mirava encara ab cert recel la nostra renaixensa literaria, avuy troba just que visca, floresque y prospere una llengua que, com la nostra, després de son renaixement, torna á tenir historiadors, publicistas, novelistas, y sobre tot, agregis poetes. Si, escriptors; si, trobadors; si, periodistas de Castella de Joan Valera, qu' és lo crítich á que feya referencia, lo mateix que en altra ocasió deya que "Camoens havia fet més per la independència de Portugal ab sas *Lusiadas* que los governs ab llurs tractats y protocols", os diu palesament avuy que la llengua catalana, no tan sols te dret á viure, sinó que además te dret á floreixer y á prosperar: á conseqüencia de qual declaració, be podém afegir nosaltres, discorrent lògicament, que te dret també á que se li obren de bat á bat las portas de las nostras escolas; á que se li obren los cancells dels nostres tribunals, com després de mitj segle de lluytas se han obert unas y altres á la llengua flamenca en Belgica; y fins que se li obren de nou las envellutadas manparas dels palaus dels nostres reys, manparas que tenim grans esperansas que li obrirá algun jorn la nostra Reyna regenta, com ha obert també al fiamench una altra reyna las de son palau de Bruselas.

¿Y com negarli aytals drets á la casi morta

de ahir, quant, gracias á las obras capdals de que ab tota justícia pot enorgullirse, te ja conquistat lo que és superior á tots ells, ó sia lo dret á la immortalitat; y quant lo temps, de qui se compon aqueixa, ha fet y está fent conquestas nombrosas y que arrelan mes endins en la terra que las que feren los Alexandres, las Carlsmanys y los Napoleons.

JOAQUIN RUBIÓ Y ORS.

EFEMÉRIDES VALLESANAS

MES DE MARS

Dia 28.

1642. *Derrota.* — Prop de Mollet hi ha combat entre la tropa y la valenta gent de la terra, ajudada per los mosqueters, la cavalleria catalana y 'ls somatents de Vich y alta montanya. 'S desenrotlla una lluyta terrible; l' exèrcit de Felip IV, manat per lo marquès de Pobar, emprént una fugida desastrosa, deixant més de mil homes entre morts y ferits. Part del exèrcit triomfant se 'n va á Granollers.

Dia 29.

1809. *Guerra de la Independencia.* — Diferentas vegadas, Sabadell, havia tingut la poch simpática, encara que bastant pacífica, visita dels franceos; pero en aquest dia, que era Dimecres Sant, com lo Somentent los rebé á tiros, al trobarse á dintre la ciutat, se revenjan de mala manera.

Dia 30.

1282. *Glorias nacionales catalanas.* — Aytal fetxa 'ns porta á la memcra una de las familias que més glorias donaren á la Corona catalana aragonesa, puig se dirigeix cap á terras d' Italia en calitat de vis almirall, aquell qui segons lo mateix rey, era famós mari y célebre capitá, En Ramon Marquet, d' aquella casa de Sant Esteve de Castellar, que com diu un historiador modern, á semblansa d' altra, tenia vinculat lo ceptre del mar.

Dia 31.

1655. *Crida.* — Molts vallesans, entre altres defensors de Catalunya, son cridats

ab crida pública, á donar estret compte de son revoltament per lo que se 'ls califica, segons costum que no havia pas de perdres, de «traydors ó rebeldes á Sa Magstad.»

MES D' ABRIL

Dia 1.

1809. *Guerra de la Independencia.* — «Los paysans del Vallés» firman un document que 'ls honra, que passarà per sempre més á la historia, com un de tantas mostras de la energia, de la integritat de sentiments, que fins ja en épocas de complerta decadencia, havian tingut los fills d' aquesta terra. 'L document en qüestió, fou endressat al general Lechi, com á resposta á un parlamentari que hi havia enviat, convidantlos á deixar las armas.

Dia 2.

1714. *Guerra de successió.* — D' aquest dia es un de tantas cartas com enviavan al Consell de Barcelona, los generals que estaban de operacions. Per ella s' enteran los de la ciutat, del moviment y estada dels enemichs en molts paratjes del alt Vallés. La carta en qüestió es del marquès de Poal y feta á Sant Llorens Savall; va escrita com moltas, ab senyals convencionals, simulantse que es d' un frare que 's dirigeix á son «Reverendissim Pare.»

Dia 3.

1466. *Guerra contra En Joan II.* — Lo Condestable de Portugal, á qui 'ls catalans havian proclamat rey investeix al donzell Franci de Montbuy, del carrech de Capitá de la vila de Granollers y de sos terme y districte, per lo que tinga relació ab la guerra.

J. MASPONS Y CAMARASA.

Granollers.

Avuy en lo teatro del Centre Católich d' aquesta vila tindrà lloch una escullida

y variada funció, en la que hi pendrán part varis aficionats de Barcelona.

Se posará en escena las divertidas pesas, *La Repartidora* y *De Pelagalls á Barcelona*, estrenantse una bonica y divertida sarsuela anomenada *Un gran cap*.

Lo core de dita societat cantarà algunas de las millors pessas de son repertori, y s'executarán en lo piano alguns fragments de música.

Ab aquest escullit y variat programa és de creure que 's veurá lo local concorregut com de costúm.

CRÓNICA

Moltas son ja las familias que aprofitant la bonansa del temps venen á passar lo dia festiu fent los preparatius necessaris para sa definitiva instalació estiuenca, procurarem donar compta de las que vagin arribant.

L' Alcaaldia 'ns ha ordenat l' hñ remetem un exemplar de cada número que surti del periódich, á mes dels que de costúm se fa entrega, para ser remés á la vegada al Sr. Gobernador Civil segons circular inserta fa poch dias en el Boletí Oficial. Ho farem.

Hem rebut la visita del periódich quinzenal que acaba de veurer la llum á Sarriá ab lo titol *El Verdadero Sarriánés*.

Li retorném lo saludó que dirigeix á la premsa y li desitjem llarga vida.

Granollers.—Lo dia 13 del corrent fórem hoarats ab la vista que á nostre vila férem los reputats organistas don Robert Goberna y don Joseph Masvidal prebere, que ab los no menos notables organistas don Miquel Ferrer prebere, de Sabadell, y don Emili Campmajó prebere, d' aquesta vila, examinaren detingudament l' orga que per lo constructor don Isidor Fierro y Sanz de Barcelona s' ha restaurat ab destí á la iglesia parroquial.

Per la diada de Sant Joseph tingue lloch la inauguració oficial de dita joia que hem adquirít gracias al sel de nostre digníssim senyor Rector y degá del Vallés, Mossen Pere J. Barba.

Més ab tot no fôu aquest sens dupte lo motiu principal de la exeptional festa religiosa que tingué lloch en tal diada.

En unas elegants esquelas escritas en nostra benvolguda llengua anunciá la celebració de sa primera misa lo Reverent, don Joan Masseguer y Soler, recentment ordenat de prebere. La bondat de caracter y sa ilustració li han conquistat moltas simpatías, y per aixó tota la vila assistí al duvins oficis, desitjosa de donar una proba de distinció al nou celebrant.

En dita festa feu un brillant sermó alusiu al acte lo Reverent D. Jaume Creixell que 'i pronunciá també en llengua catalana.

Per fí de festa hi hagué en lo local del "Centre Católich," un banquet de seixanta cuberts. Se pronunciaren entusiastas brindis sobresortint lo de D. Jaume Maspons.

Al vespre tingué lloch en dit centre una concorreguda y luhida vetllada literaria musical.

Santa Perpétua: Divendres de la setmana anterior á aquesta pasada lo senyor Inspector d' instrucció pública de la provincia visitá las escolas d' aquesta població, com també los del poble vehí de Polinyá; y segons tením entés quedá molt content y satisfet no sols del bon material que en dites-escolas hi há, com tambe de la bona ensenyansa que los professors donan als seus deixebles.

—Los *ratas* rempinyáren l' altre día de una casa, vuit gallinas, no habentlas cassat per are cap gat.

Mollet.—Al vespre del dia 21 del corrent la "Associació Regionalista" de Sant Andren de Palomar celebrá la sessió inaugural ab asistencia de representants de moltas altres Asociacions y Centres catalanistas y nombrosa concurrencia que omplía la sala del teatro del "Centre de Contribuyents." Citém aqueix fet,

com á crónica vallesana, perque 'ns consta que lo "Centre Catalá," d' aquí hi fou representat, per haver sigut invitat oficialment, per lo senyor President y 'l jove, molt coneixedor del mon, Ricardo Canal y Puigdoménech, sent los dos molt ben rebuts y obsequiats pels socis y Junta Directiva de tant notable associació y demés representants.

Al poeta d' aquí J. Mistos méntres llegía la darrera "VEU DEL VALLÉS," un tábech, vingut de Barcelona, segons la inscripció que porta en sas alas, li picá 'l front: confiem que á lo més prompte possible 'ns explicarà, ab la franquesa que 'l carectisa, los traballs que ha tingut per esquivarlo.

Las Asociacions demés passan las festas de la cuaresma ab algún ball y funcions dramáticas.

Aquesta setmana cuasi tot los pagesos s' ocupan en sembrar patatas; alguns s' atreueixen ab lo cánem, com he vist avuy ho feya en Romeu de Parets.

Demá celebran los noys del Vallés la típica festa anomenada la "Serravella." Si puch enviaré á la "LA VEU DEL VALLÉS," lo que cantan, com a nota folk-lorica.

Lo Gayter del Llobregat (*)

—Si 't donás la sua corona
Un rey y 'l ceptre de plata,
Y son mantell d' escarlata,
Y son trono engalanat;
Gentil gayté, deixarias
Pera ser rey las baladas,
Tas montanyas regaladas
Y ton joyós Llobregat?

"Si 't prometés un rey moro
Perlas ricas y galans
Y son harem de sultanas
Y son palau encantat;
Gentil gayté, olvidarias
Ta ayrosa y fresca cabanya,
Ton lilit de rosas que banya
Lo caudalós Llobregat?

(*) Aquesta poesia fou publicada per son reputat autor l' any 1899, en lo *Diario de Barcelona*. Fou la primera ab que 's doná á conèixer. N. de la R.

"Si 't regalés, gayté, un mágich
Los castells de núbols blaus,
Y sos follets y palaus
D' estrelletas esmaltats,
Olvidaras per aixó
Las neus, las boyras y rius,
Las frescas nits dels estius
Las noyas del Llobregat?

—"No, nineta, pus mes val
Ma gayta de drap vermell
Y mon capot, que 'l mantell
D' un rey, de perlas brodat;
Pus mes que 'ls palaus moruns
Val ma cabanya enramada
Ab las flors que ma estimada
Roba, al matí, al Llobregat.

"Y molt mes que 'ls castells mágichs
De núbuls blaus, Montseny val,
Ab sas rocas de coral,
Y ab son front altiu nevat,
Y molt mes las nits de hivern,
En que nos sorprén lo nou jorn
Refererint dei foch entorn
Historias del Llobregat.

"Pus per més que li donás
Un rey son ceptre de plata,
Y son mantell d' escarlata
Y son trono engalanat,
Deixerá gentil nineta
D' esser rey per sas baladas
Y montanyas regaladas

LO GAYTER DEL LLOBREGAT

(Joaquim Rubió y Ors)

16 Febrer de 1899.

SECCIÓ AGRICOLA

Las geladas de primavera

Tots los anys per aquesta época assalta als agricultors, y molt especialment als viticultors, lo temor als deplorables efectes que las geladas de primavera solen produhir en la vegetació quant aquesta se trova relativament adelantada; y en l' any que corrém son aquells tan mes de témer quant que l' estat general del temps fá presumir que lo moviment de primavera ha de accelerar ab molt perjudici de la brotació, si sobrevenen los frets.

Pera prevenir los efectes de las geladas ja hem récomenat en altres ocasions la formació dels nubols artificials que tan excel·lents efectes produehixen quan se digeix be la operació. Y avuy creyém util donar á coneixer un procediment recentment recomanat pera retrassar la poda de la brotació, que encare que no es nou, ha sigut comprobat una vegada mes en sos efectes per la práctica.

Consisteix aquest sencill procediment en untar los peus dels ceps y sarments ab una disolució de sulfat de ferro. Aquesta operació disolvent lo sulfat en l'aygua en la proporció aproximada de tres litros de aquesta per cada kilógram d'aquell. La disolució deu prepararse poch temps abans de emplearla para evitar que se alteri per la acció del aire.

Empléis dit líquit sobre los ceps per medi d'una brotxa, tenint lo cuidado de untar la part corresponent als serments de abaix á dalt y de respectar los brots ahont se vulla que sigan.

Se estima en deu ó dotze dias lo retrás que per aquest medi sofreix la brotació efecte quina importancia es fácil calcular, donat que ab frecuencia no hi ha mes que un parell de dias de previsió, y no sol ser molt facil utilizar degudament los nubols artificials, á menos le apresurarse á formarlos ab perill de consumir sense profit los elements que s' haguessin disposat para pro dhirlos.

També debém observar que aqueix procediment es útil baix altres aspectes, especialment com auxiliar pera combatre la clorosis, enfermetat tan comú en las vinyas de nostre país, y que per si sola requeriria aplicar un tractament als ceps. Per altre part, lo sulfat de ferro es un producte molt barato, y lo gasto que suposa lo tractament indicat está segurament en armonía ab los resultats que per varis conceptos poden de ell esperarse.

De LA ESPAÑA VINICOLA.

Firas desde 1 dia 29 Mars al 4 Abril

Dia 1 Mayols.—*Diumenge de Passió*, Ripoll.

Santoral de la Setmana

Dilluns 29.—St. Eustasi ab. y St. Bertoldo, cfs.

Dimars 30.—St.—Joan Glimach ab.

Dimecres 31.—Sta. Balbina vg. y mr.

Abril

Dijous 1.—Sta. Teodora mr. y St. Venanci b. y mr.

Divendres 2.—St. Francisco de Paula fdr.—*Abstinencia de carn.*—Lluna nova á las 4 h. 11 minuts de la matinada, en Aries.

Dissapte 3.—St. Benet de Palermo cf.—*Ordres.*

Diumenge 4.—*De Passió.*—St. Isidoro, Arquebisbe de Sevilla.

TRENCA-CLOSCAS

FUGA DE CONSONANTS

.ua.a.a.a.a

Omplir los punts ab consonants que tot plegat diga lo nom de una població.

J. M. Y SALA (de Rubí).

SOLUCIONS AL TRENCA CLOSCAS ANTERIOR

ROMBO

D

MUS

DUROS

SOT

S

CORRESPONDENCIA

Se contestará en lo número vinent.

Imprempta de M. Ribera, Sant Domingo, 34.—Sabadell.

LA VEU DEL VALLÈS

SETMANARI IL-LUSTRAT, LITERARI

y defensor dels interessos morals y materials de la comarca

DIRECCIÓ: Carrer del Sol, núm. 32.

La Correspondencia al Director. — Los originals no 's retornan.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ Y VENDA

Ripollet: trimestre, UNA pesseta. — Fora de la vila: trimestre, UNA pesseta y CINQUANTA céntims. — Extranjer y Ultramar: l' any, NOU pessetas.

Un número, 10 céntims. — Un número atrassat, 15 céntims.

A N U N C I S

PREUS

	Per 1 trimestre	Per 1 any
1/8 plana	12 ptas.	30 ptas.
1/4 "	15 "	50 "
1/2 "	25 "	85 "
3/4 "	35 "	125 "
1 "	45 "	160 "

Los senyors anunciants tenen dret á un número del periódich durant lo temps que duri l' anunci.

Los comunicats y segons la classe y objecte del anunci á preus convencionals.

Las obras remesas á la redacció si "s creu convenient s' en farà judici crítich enviantne dos exemplars, y s' anunciarant tres vegadas

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ Y VENDA

BARCELONA: Rambla, Kiosco de J. Calaf, devant de Bethem.

SABADELL: Sant Domingo, 34, impremta
y en lo carrer del Sol núm. 13 en **RIPOLLET.**

ANUNCIS

FUNDICIÓ DE FERRO DE **Bonshoms y Lacoma**

Se fónan pessas pera totes las industrias tals com obras, maquinaria y agricultura.
Especialitat en soldar tota classe de pessas de ferro colat, y en classes de ferro baix la
sistencia ó desgast que tinga de tenir.

Carretera Mataró, 332
Sant Martí de Provensals

Teléfono 1361

SUCURSAL: Carrer de la Creu, 8
BADALONA

GRAN MAGATSEM DE FILATS

— D' —

ESTAM Y LLANA

DE

Ramón Trasserra

especialitat en Chals, Mocadors d' abrich, Nubes, etc.

AL POR MAJOR GRAN BARATURA

Carrer de Basea, 31,--1.er

BARCELONA

TALLERS DE IMPREMPTA

LITOGRAFIA Y ENCUADERNACIONES

— D E —

MAGÍ RIBERA

Sant Domingo, 34.-Sabadell

TELÉFONO 159

FUNERARIA LA SEPULCRAL

*La sin rival en economía y buen servicio
Diligencias gratis*

— D E —

IGNACIO PUIGMARTÍ

Administracion

Sucursal

GERONA, 85

CARRETAS, 54

ENTIERROS Y TRASLADOS DE RESTOS A TODOS
PUNTOS.—EXPORTACION A PROVINCIAS

BARCELONA

Obras de D. Vicents Plantada Fonollet

"Algunos amigos íntimos del Agricultor". 0'75 ptas

"Teorias para impedir la formacion del

granizo y del viento en los dias tempestuosos. 0'50 "

"Geografia local de Mollet" 0'50 "

Aquestas obras se troban de venda en casa de l'autor, MOLLET y llibrerias de Barcelona.

GUANO SUPERIOR

Dipòsit Central, Joan Roviralta (a) Joa-
net del Gireula.—Carrer del Calvari, 77.

RIPOLLET